

Justitsministeriet er endelig enig med udvalget i, at hver af parterne, når registrering er sket, ligesom ægtefæller bør kunne rejse faderskabssag inden seks måneder efter barnets fødsel, jf. lovforslagets § 5. Rejser der faderskabssag, anses den registrerede mand som far, indtil andet måtte følge af sagen.

2.5. Faderskab til ugifte enlige kvinders børn

2.5.1. Gældende ret

Som anført ovenfor under pkt. 2.4.1 sonderer børneloven ikke mellem børn født af ugifte mødre, som lever i et samlivsforhold, og børn født af ugifte enlige mødre.

Sager om faderskab til børn født af ugifte enlige mødre skal derfor behandles efter de almindelige regler om børn uden for ægteskab. Der henvises til pkt. 2.4.1.

2.5.2. Børnelovsudvalgets overvejelser

Børnelovsudvalget har peget på, at behandlingen af de ca. 3.500 årlige sager om faderskab til ugifte enlige kvinders børn bør tilrettelægges mere sikkert. Udvalget foreslår derfor, at statsamtet altid skal have meddelelse, såfremt ingen registreres som far i forbindelse med fødslen, og at statsamtet da selv skal rejse sag.

Efter udvalgets opfattelse bør kompetencefordelingen mellem statsamtene og retterne tilrettelægges således, at sagen kan afsluttes ved anerkendelse for statsamtet, hvis der efter optagelse af retsgenetisk bevis ikke er tvivl om, hvem der er barnets far. Dette hænger sammen med udvalgets almindelige synspunkt om, at det så vidt muligt kun skal være sager med egentlige tvister m.v., der indbringes for retten.

I øvrigt har udvalget navnlig koncentreret sig om spørgsmålet om, hvorvidt der - som det foreslås for ugifte samlevende, jf. ovenfor pkt. 2.4 - bør åbnes mulighed for, at ugifte enlige kvinder sammen med en mand, der ønsker at anerkende faderskabet, kan få faderskabet registreret allerede i forbindelse med fødslen.

Udvalget foreslår ikke en sådan regel indført og peger i den forbindelse bl.a. på, at den i givet fald formentlig ville få yderst ringe praktisk betydning. Det anføres endvidere, at adgangen til registrering af faderskab for ugifte samlevende par hviler på en forudsætning om, at parterne sammen vil varetage omsorgen og ansvaret for barnet. Noget sådant vil typisk ikke gælde i tilfælde, hvor moderen er - og fortsat forventes at være - enlig. Her foreligger efter udvalgets opfattelse netop ikke det ægteskabslignende forhold, der berettiger til faderskabsmæssig ligestilling med et egentligt ægteskab.

Endelig har udvalget bl.a. peget på, at en faderskabssag - herunder eventuelt med retsgenetiske undersøgelser - i disse tilfælde er bedst egnet til at skabe stabilitet om barnets forhold. Udvalget har herunder anført, at den pågældende mand i forbindelse med en faderskabssag vil have mulighed for at anerkende faderskabet efter den foreslåede bestemmelse i § 13, stk. 2 (lovforslagets § 14, stk. 2).

Om udvalgets overvejelser henvises i øvrigt til betænkningen, side 38 ff. og 216 ff.

2.5.3. Justitsministeriets overvejelser

Som anført ovenfor under pkt. 2.4.3 finder Justitsministeriet, at adgangen til at få faderskabet registreret i forbindelse med fødslen bør omfatte alle ugifte par, der erklærer sammen at ville varetage omsorgen og ansvaret for barnet.

Justitsministeriet er derimod enig med Børnelovsudvalget i, at der i tilfælde, hvor moderen er ugift, og hvor faderskabet ikke i forbindelse med fødslen kan registreres på grundlag af en sådan erklæring, bør rejses faderskabssag ved statsamtet. En egentlig faderskabssag må i disse tilfælde antages at være bedst egnet til afklaring af faderskabsspørgsmålet og dermed til at skabe den fornødne stabilitet om barnets forhold.

Det forslås derfor i § 7, stk. 1, at faderskabssag i alle tilfælde skal rejses af statsamtet, såfremt der ikke er sket registrering efter §§ 1-3, og faderskabssag ikke er rejst af andre.

2.6. Kompetencefordelingen mellem domstolene og statsamtene

2.6.1. Gældende ret

Efter gældende ret skal sager om faderskab til børn født uden for ægteskab behandles i statsamtet.

Sager om faderskab til ægtebørn rejses derimod umiddelbart ved domstolene.

Kan en faderskabssag om børn uden for ægteskab ikke afsluttes ved anerkendelse over for statsamtet, f.eks. fordi den opgivne fadermulighed ikke ønsker at anerkende faderskabet, eller fordi moderen i konceptionsperioden har haft samleje med flere mænd, indbringes sagen for retten. Der kan her - i modsætning til i statsamtet - iværksættes retsgenetiske undersøgelser.

Om gældende ret i øvrigt henvises til pkt. 2.3.1 og 2.4.1 ovenfor.

2.6.2. Børnelovsudvalgets overvejelser

Ved sine overvejelser om den fremtidige kompetencefordeling mellem statsamtene og domstolene har Børnelovsudvalget taget udgangspunkt i, at det med de retsgenetiske muligheder, der foreligger i dag,